

Ma ei viitsi lugeda igavat arengukava

Lahendus

Kirjutasime strateegia ümber poeetiliseks tekstiks. Tuntud noor Eesti muusik **Eik** kasutas eesti keele ja kultuuri kujundeid, et tõlkida keeruline strateegiline sisu keelde, mida on lihtne kuulata ja meelde jätta.

Probleem

Arengukava on tavaliselt ametlik dokument, mida loetakse kohustusest. Selle keel on keeruline, emotsioonivaba ja võib jääda kaugeks.

Mäletad, kui alatasa küsiti:

kelleks sa suurena saada tahad?

Ma ütlesin ikka, et kirjanikuks ja loodusuurijaks, siis on valik lai, kui vahepeal peaks väsima.

Kas kasvamine lõppeb üldse siis, kui oled suur?

Kus sa end 10 aasta pärast näed?

10-aastane vaade (2035) on tõlgitud isiklikuks küsimuseks. Strateegiline ajahorisont muutub individuaalseks mõttekohaks, mis puudutab nii üliõpilasi kui ka töötajaid – elukestev õpe ja areng algab inimesest.

Hea küsimus!

Aitab küll sest jutust, et meil põhjatamad mered ees ning lagi peade kohal madal, süsimust.

Ei näe veel tühimust te silmis, jäänd on südikust, et mõelda suuremalt.

Unistan paigast, kus ruumi tegeleda kõigega.

Kõigega – mõtlen psühholoogiast dramaturgiani, läbimurretest, ja mitte ainult laboris

Erialadevaheline koostöö ja teadmussiire on arengukava üks keskestest põhisuundadest. Poeetiline loetelu tõlgib valdkondadevahelisuse keelde, mis on arusaadav ka väljaspool ülikooli.

või globaalsel tasandil –

maailm, mis sekundiga koju kätte tuleb,

mis laugude all keerleb, kui ma silmad sulen.

Tajun vastutust, sest tean, mu kodu kullast kallimigi – uskumatu ime, et just siia sattusin.

Rahvusvaheline koostöö teaduses ja õppes, digiõpe, õpi- ja tööranne ning aktiivne osalus Euroopa teadus- ja kõrgharidusruumis.

Mõtlen oma kohast,

kus meil võrdselt ruumi sirutada tiibu,

kust leiaks nõu karjäärast hingeasjadeni –

ikka hea, kui taamal rannaliiv, su jaoks on kuskil keegi.

Võin käia ringi peale ilmale, a mul on põhjust tulla tagasi.

Mitte isejuhtiv auto, nanomaterjal ei hoia koos meid, vaid see, kui usaldame end üksteise hoolde.

Inimkesksus ja parim õpi- ning töökeskkond ei ole kirjeldatud protsesside, vaid kogemusena. Arengukava väärtused on kirjutatud inimese keelde, mitte organisatsiooni omasse.

Kus sa end 10 aasta pärast näed?

Kui vastuseid ja vastutust on terve hulk,

kuis hoida armastust

maailma, teaduse ja enda vastu infoajastul –

mis on see ühisjoon?

Tean kindlamalt, kui selja taga

Tartu, Viljandi, Tallinna, Pärnu, Narva,

maailma, Eesti, meie ülikool.

Tehnoloogia on vahend, mitte eesmärk: arengukava räägib nüüdisaegsest taristust ja tehnoloogilistest lahendustest, mis toetavad teadust, õpet ja koostööd, kuid väärtused – akadeemiline vabadus, koostöö, vastutus – on need, mis inimesi tegelikult koos hoiavad.

Kohanimed ei tähistaks abstraktseid paiku, vaid Tartu Ülikooli üksusi üle Eesti. Nii muutub arengukava riiklik ja piirkondlik tähtsus kuulajale tajutavaks ja isiklikuks.